

# ΕΝΟΤΗΤΑ 15

## Πώς δηλώνω συναισθήματα;

### Επιφωνήματα



**Ε!** Ταξί!

**Ε!** Ταξί, ταξί! ...

**Αμ δε!** Περνά το ένα, περνά το άλλο, περνά και το παράλληλο, σηκώνεις το χέρι, κατεβάζεις το χέρι, ξανασηκώνεις το χέρι, ξανακατεβάζεις το χέρι.

**Ουφ πια!** Χριστέ μου! Και ξαναπερπάτημα και ξανασταμάτημα. **Α!** Να πετύχω ένα άδειο, παρακαλώς μες στο μυαλό σου. **Μακάρι!** Αλλά, **μπα!** Πού τέτοια τύχη! Λίγο πιο κάτω τσούρμο κόσμος, κακό...

**Χμ!** Τι γίνεται εδώ; Συλληλητη-

ριο; Γάμος; Ανάσταση;

— Όχι, κύριε! Στάση λεωφορείου!

**Ω!** Το λεωφορείο! Τα λεωφορεία! Επίθεση! Γιουρούσι! Στρίμωγμα και πατίκωμα και πάστωμα και στοίβαγμα... «**Αχ!** Το χέρι μου!», «**Αου!** Το πόδι μου!», «**Ε!** Βλέπε και λίγο πού πατάς!»

**Αμάν!** Δε χωράει ούτε βελόνι! Κι εσύ; Πάλι απέξω.

**Ε!** Ταξί, ταξί!...

Δημήτρης Ψαθάς, *Χαίρε Αθήνα*  
(διασκευή)

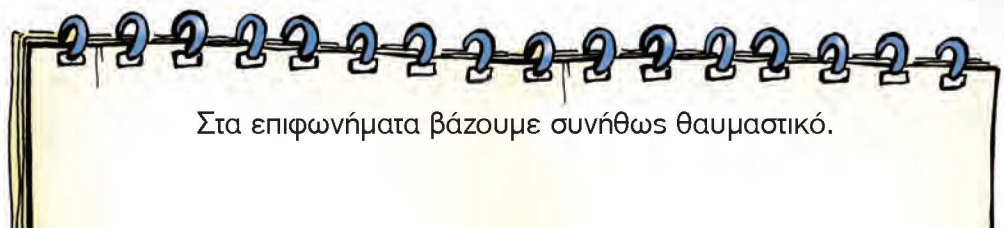
**ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΑ** → Είναι άκλιτες λέξεις με τις οποίες μπορώ να εκφράσω τα συναισθήματά μου (δηλαδή τον θαυμασμό, τον πόνο, τη λύπη, τη στενοχώρια, την απορία μου), να πραγματοποιήσω πράξεις (π.χ. παρακίνηση, έπαινο, κάλεσμα, ευχή) ή να δηλώσω τη στάση μου σε μια κατάσταση (π.χ. άρνηση, ειρωνεία, δυσπιστία).



Οι κυριότερες κατηγορίες επιφωνημάτων είναι:

- α. Όσα εκφράζουν **θαυμασμό**: Α!, ποπό!, ω! κ.ά.
- β. Αυτά που εκφράζουν **απορία**: Α!, ο!, μπα!, ε; κ.ά.
- γ. Όσα δείχνουν **πόννο, λύπη ή στενοχώρια**: Αχ!, ω!, αμάν!, άου!, οχι!, αλίμονο!, α! κ.ά.
- δ. Αυτά που εκφράζουν **ευχή**: Μακάρι!, είθει! κ.ά.
- ε. Όσα δηλώνουν **έπαινο**: Μπράβο!, εύγε!, ζήτω! κ.ά.
- στ. Όσα φανερώνουν **κάλεσμα**: Ε!, επ! κ.ά.
- ζ. Όσα εκφράζουν **ειρωνεία**: Ε!, ου! κ.ά.
- η. Όσα **παρακινούν και το αντίθετο**: Άντε!, ε!, άμε!, μαρς!, στοπ!, σουτ! κ.ά.
- θ. Αυτά που δηλώνουν **άρνηση ή δυσπιστία**: Χμ!, μπα!, αμ δε! κ.ά.

### Τι να θυμάμαι όταν γράφω



Στα επιφωνήματα βάζουμε συνήθως θαυμαστικό.